

การศึกษา

วินัยเชิงบวก

เมื่อนมนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมสิ่งที่คาดหวังคือความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสงบสุขซึ่งจะเกิดขึ้นได้เมื่อทุกคนมี วินัยเชิงบวก (positive discipline) ซึ่งคณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัยสำนักงานราชบัณฑิตยสภาได้อธิบายไว้ว่าการมีวินัยเชิงบวกคือการรู้จักควบคุมพฤติกรรมตนเองโดยใช้ความคิดไตร่ตรองมีเหตุผล เคารพกฎ ระเบียบของสังคม รู้จักหน้าที่ของตน เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น มีทักษะการแก้ปัญหาที่มีความรับผิดชอบ มีความร่วมมือมีความมั่นคงทางอารมณ์ มีเจตคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

การสร้างวินัยเชิงบวกทำได้โดยการหล่อหลอมพฤติกรรมตั้งแต่วัยเด็กเป็นการฝึกให้เด็กใช้สมองส่วนหน้าในการคิดจัดระบบ ตัดสินใจ การสอนทักษะชีวิตทักษะการแก้ปัญหาเพื่อให้สามารถคิดบริหารจัดการคน (executive function) ควบคุมและกำกับพฤติกรรมของตนได้ ในการสร้างวินัยเชิงบวกนี้ผู้ปกครองและครูต้องให้ความสนใจความเมตตา ความเป็นมิตรไม่ใช้อารมณ์ การข่มขู่และความรุนแรงต่อเด็ก

การสร้างวินัยเชิงบวกแก่เด็กไม่ใช่การควบคุมดูว่า หรือลงโทษให้ได้ாயหรือเจ็บปวดทางกายหรือทางใจและไม่ใช้การตามใจจนเสียคนแต่เป็นวิธีการที่ผู้ใหญ่ส่งเสริมให้เด็กและผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนาให้รับผิดชอบเกิดการควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

ผู้ปกครองและครูต้องสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อเด็กเพื่อสร้างศรัทธาและความไว้วางใจให้ความรักและความเป็นมิตร ไม่ใช่ความรุนแรงใช้คำพูดที่นุ่มนวลเข้าใจความรู้สึกของเด็กและผู้เรียน ไม่ใช้อารมณ์ ให้เกียรติเคารพในศักดิ์ศรีและความรู้สึกของผู้เรียน นอกจากนั้นต้องสอนให้เด็กและผู้เรียนตระหนักในความรู้สึกผูกพันและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม สอนทักษะในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเคารพและให้เกียรติผู้อื่นรวมทั้งสอนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะชีวิต ความสม่ำเสมอเกี่ยวกับวินัยในการอบรมเลี้ยงดูเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เด็กและผู้เรียนรู้สึกมั่นใจไม่สับสน ซึ่งจะช่วยพัฒนาให้เด็กมีวินัยในตนเองมีเหตุผล มีความรับผิดชอบ เคารพในสิทธิซึ่งกันและกันทำให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข.

จินดารัตน์ โพธิ์นอก